

מא:

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י פרק ט"ז מהלכות
פסח"מ הלכה ז:

תורה אור השלם

1. וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֶצְבְּעוֹ בְּדָם יְהוָה מִן הַדָּם שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי פְרִכַת הַקֹּדֶשׁ: וַיִּקְרָא ד, ו

מוסף רש"י

תנא דבי רב. קרי לנביא
קמיתא שטותא צבורא כהנא
דמקרי ספרא דבי רב לפי שהיה
שגור בניה ממדש לפי כולם אכל
ביתא דר' שמואל לא היה
שגורה אלא בפי תלמידיו (חורין)
(טו) פיגל בקומץ. בהקטרת
קומץ חישב על השירים: עד
שיפגל בכל המזבח. והקטרת
לא' מהן חשי ממי הוה, דליקט נמי
הקטרת חציו (מנחות טז):
העושה. סתם (שבת צא):

שיטה מקובצת

מא:

אבל יותרת ושתי הכליות דלא בתיבן בגופיה אימא לא. מימא
הא אחרת לפר מייתי [ה] להרי למיהוי כמאן דכתב בגופיה
לגאמורי לשעירי עזות כוכבים ושמא אי לאו הך היקשא דחטאתם
על שגתם לא הוה דרישנא ליה הכי: ודא תנא לרבות פר ווח"ב

בית שמאי פרק רביעי זבחים

קמ"ל. דעטאטס ^ה על שגגתם דלענין אשה לה' נמי איתקוש: וזה
הנהגה לרבות פר **יוס"כ** לכל ^ה הענין קאמר. אלמא כולה מילתא יליף
 מיניה ואפילו עיכובא ואת אמרת לאת דרם וטבילה: **תנאי** **היא** **תנא**
די **רז** **מרי** **הי.** כל ת"ר ^ה קרי תנא דבי רב. **היה** **תנאי** **מתני'** קמיימא
 לא מרי **ליה** אלף לאת דרם **וטבילה** **וטבילה**
וטבילה נפקא ^ה ^ה ^ה מחוקה ולרבי
יהודה מאס כלה כפר: **וסנא** **דבי** **רבי**
ישמעאל. הך תנא בתרא דאמר לכל
 האמור צענין מתמיהן ^ה ^ה ^ה דבי רבי
 ישמעאל **היא** **ששניט** **ונסדרה** **צבית**
מדשו **של** **רבי** **ישמעאל** **וסידרו** **זה**
תנאי **הרה** **כמו** **שקידרו** **דבי** **חייא**
ור' אושעיא: **על** **אזהב.** **ליבור** **מיעט**
בסרחונו. קינר **דצברים:** **מפני**

שזעם על אוהבו
יבבתו ותנא דבי רבי
מרה¹ פרוכת הקדש
טמר בפר העלם דבר
בשר ודם שסרחה
סרחה פמליא שלו
סרחה אין פמליא שלו
תן כולן כתיקנן כו':
ולא בלבונה בלבונה
מר פיגול וחייבין עליו
אין בו כרת עד שיפגל
בן לקיש לא תימא
מפגלין בחצי מתיר
בגון שנתן את הקומץ
שתיקה קסבר כל
הוא עושה ממאי
כולן כתיקנן ואחת
בן בו כרת הא אחת
קנן פיגול מני אילימא
מפגלין בחצי מתיר
א דרבי מאיר משום
הוא אפילו בדתני
ר * כל העושה על
האמר רבי שמואל
ומאי כתיקנן כתיקנן
פיכך אם נתן כולן
פסול ואין בו כרת
הוא דאתא אמר
ה חוץ למקומו רב
כלל דכי לא עבד לה
ו מחייב אידי דתנא
כרת תנא נמי סיפא
מיתבי² במה דברים
על מזבח החיצון

מִשְׁמַע אֱלֹמָא לִית לְהוּ עַל דַּעַת רַאשׁוֹנָה עֲשֵׂה יי: אֲפִילוּ כְּדֻקְסֵי

לומר – מחיר משמע הם ללרצנן הוי כשר גמור ויש לומר
 דפסלי הכא היינו משום דליכא למיגור דכ"ה צפ"ג דמנחות
 לרצנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא לצוה אטו לצוה
 אכל הם לא שייך למיגור סימן א' אטו שני סימני:

עשה: והא' מדקדקני ואחם שלא כחקנה. ולא קתני כולן כתיקנן חוץ כן
דאי במחשבה ולפיגול היכי מקרי לה להך דשמיקה שלא כתיקנה הא לא
אמר רבא. לעולם כחקנה לפיגול ורבנן היא ולר"מ לא תשמע מינה
מחשבת חוץ למקומו המוציאה מירי פיגול: ורב אשי אמר מחשבת
פוסלת בה ומוציאה מירי פיגול: ה"ג מכלל דכי לא עביד לה חוץ למקו
ואוקיימנא בשלא לשמו או חוץ למקומו מכלל דכי לא עביד לה הכי א
דעת ראשונה עשה א"כ לאו כרבנן מצית לאוקמי ב: ה"ג אידי
ולא גרסינן אלא. כלומר לעולם כתיקנן לפיגול ושלא כתיקנה חוץ למ
אידי דתנא רישא בחיילות נמן את הראשונה חוץ לזמנה ואת ה
לאשמועינן דבותא דלא אחיא מחשבת חוץ למקומו דשניה ומפקא
ומפגל בהן תני נמי סיפא בפנימיות דכה"ג אחיא מחשבה שניה
גלא הוה מיקבע ב: ד"א כו'. בתוספתא דזבחים היא דרי"א דבמ

בספרו "האדם והמחשבה" מנסה המחבר להבהיר לנו את המערכת המורכבת של המחשבה, ואת המערכת המורכבת של האדם. המחבר מנסה להבהיר לנו את המערכת המורכבת של המחשבה, ואת המערכת המורכבת של האדם. המחבר מנסה להבהיר לנו את המערכת המורכבת של המחשבה, ואת המערכת המורכבת של האדם.

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) עיין ירוש' תענית פ"ב ה"א,
(ב) מנחות יד: טז. ע"ש כל
הסוגיא, (ג) לקמן קי. פסחים
סג. מנחות יד. יז., (ד) שם טז.
[מוספתא דזנחיס סוף"ד],
(ה) ויקרא טז כט, (ו) לעיל ב.,
(ז) ועי' יומא נ. תרד"ה פר.

גליון הש"ס

גמ' כל חקושה ע"ד הראשונה.
לעיל דף ז ע"ז שבת דף ז"א:
[רש"י ד"ה בגון שנתן וכו'] וכל
מחשבה דקדשים מוציא בפה
הוא. עיי' בתוס' ריש מילתין ד"ה
כל הוצאים בסוף הדיבור
ובפתחים דף סג ע"א תוס' ד"ה
ר"מ סבר וכו']:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

כן קורא התקעה. ומשם מחזיר
 חזרה גויסא פלייג. ומגה דרי
 קורא חזרה דספרי דהלכות על
 שבתה. וז"ל ותחנה לדלת
 הטעם מנהיג פה ארבעה ו' ליתרתי
 הבית, וז"ל מדרש דרבי ר' יוחנן
 חזר כן מהחול ובי ר' יוחנן
 לגלות פה וי"ז ליתרתי ושמך
 הכילות מיוחדות לדור, ובמקום
 הארבעה. והר"ם פה קדק לתופך
 הוא קמחור לחמור דרבי ר' און
 הטעם לחזר לחמור דרבי ר' און.
 וישיעי הקושיא ששקשו בתום
 ולבד דרדור פה ר' און פ' א"ב
 ויחזר ו' הכילות חזר מחז' ארבע
 גויסא מנהיג. ומשם מחזיר חזר
 חזר משיב חזר מלפני יורה. ויחזר
 משיב חזר מלפני יורה. ויחזר
 דרבי חזר משיב חזר מלפני חזר
 מהחול על שטרי י"ז ליתרתי